

Tot entrant a la tardor...

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 25 de setembre de 2023

Amigues, amics,

Fa unes hores que hem entrat a la tardor. De moment els senyals ens els dona el cel amb aquelles masses immenses de cotó fluix blanques que es van movent a caprici dels vents que bufen a les seves alçades. Les dues úniques pluges generoses que hem tingut darrerament han fet créixer l'herba que, un cop segada, deixa anar un aroma que algunes persones consideren com la seva preferida, i no els ho discutiré. D'aquestes pluges, però, els nivells dels embassaments ni se n'han assabentat. Pels meus indrets encara no veig caure fulles. Tot arribarà. Per alguns verals ja n'han començat a caure d'un altre caire, i les que cauran.

De moment a la Cambra de Comerç de Barcelona ja ha caigut l'independentisme que hi governava... Cal anar a votar! Ha tornat l'"*establishment*". Diuen que són els pragmàtics que miren per les empreses. Deu ser per algunes empreses perquè el futur de les empreses catalanes passa per la independència. L'últim dèficit fiscal amb l'Estat és de 22.000 milions d'euros; si calculem l'acumulat són centenars de milers de milions. Què no hauríem pogut fer sense aquesta cisa que **cada any** representa el pressupost conjunt de les dues o tres principals partides pressupostàries de la Generalitat? I, les grans empreses que el mal girbat de l'actual Borbó va "convidar" a traure la seu de Catalunya? Amb l'estat propi, aquest malvat veí no hi hauria pogut fer res. Encara hi ha qui en dubta? O, més ben dit, encara queden botiflers? Potser és que no saben comptar... o no pensen amb els qui no arriben a final de mes.

Entre tanta tempesta amagada també hi ha alguna bona notícia. Uns fiscals, que deuen ser com cal, han induït la "justícia" a

endegar una investigació sobre alguns dels molts casos de tortures haguts a la *jefatura* de la Policia estatal que hi ha al sinistre edifici de la Via Laietana de Barcelona; ja era hora! Coneixeu algun cas de tortura o assassinat perpetrat pel franquisme que s'hagi dut als jutjats? O, que s'hagi demanat perdó? Alguns de la *vieja guardia* diran: i els perpetrats en el bàndol republicà al començament del sollevament militar? Em sembla que aquests van estar sobradament i exagerada "jutjats i **executats**" pels mateixos franquistes. A gairebé tot arreu s'ha fet justícia menys a l'Estat espanyol. Com a exemple paradigmàtic, Alemanya.

Anem per la llengua, per les llengües minoritzades. Com en tants altres temes, amb la llengua estan passant coses que tan sols fa mesos no hauríem pogut imaginar. La necessitat de Pedro Sánchez de ser novament investit president del govern espanyol està fent donar la volta a algunes coses que tindran el seu límit i no ens podem il·lusionar gaire. La necessitat que el PSOE tingués la presidència del *Congreso de los Diputados* va fer que els partits independentistes i catalanistes votessin a Francina Armengol per al càrrec amb unes condicions. Armengol no és una socialista qualsevol. Permeteu-me que qualifiqui, és una bona socialista que a les Illes va fer una bona feina, segons la meva opinió. Les Illes, com el País Valencià, després de les darreres eleccions autonòmiques, han caigut en mans del PP i VOX, o sigui dels anticatalanistes per no dir un qualificatiu més fort però que els va. Direu que VOX sí però que el PP és simplement la dreta, la dreta que fa de pedrera nodrint les files de VOX. Quan VOX vagi de baixa tornaran al PP.

Francina Armengol, encara que sigui per encàrrec del PSOE, va assegurar des del primer dia que va ocupar la gran cadira de la Cambra baixa espanyola que el català i les llengües cooficials de l'Estat es podrien fer servir al *Congreso* i així és, per ara... Totes les pegues que hi posava la dreta abans esmentada eren tan dèbils que la cosa va anar com una seda.

Imagineu-vos posar per excusa la dificultat i el cost de muntar traducció simultània, quan en qualsevol trobada internacional es fa en menys de 48 hores i amb un cost que no té res a veure amb algunes, només algunes, dietes que perceben ses senyories. El ridícul espectacle dels de VOX deixant l'hemicicle i el *pinganillo* a l'escó de Pedro Sánchez era propi de bufons de baixa categoria. De l'anterior presidenta del Congrés, la catalana Meritxell Batet, no se n'ha sabut res més. Potser pretenia fer un paper semblant al de l'Iceta, ministre de Cultura i **Esports**, o del *caballero de la triste estampa*, Salvador Illa, i això a Pedro Sánchez no li convenia. Bé, ja podem parlar català i aranès al Congrés. Son molletes que no fan mal.

Abans de votar la presidència del Congrés, Pedro Sánchez també va córrer a enviar una carta a la Unió Europea demanant que el català i les altres llengües cooficials de l'Estat fossin considerades també oficials a les institucions de la UE. Això ja són figues d'un altre paner! Les coses a la UE van d'una altra manera encara que D. Pedro en sigui el president de torn. Potser ja ho sabia, però amb la carteta cobria l'expedient per poder controlar la mesa de la cambra. D'entrada, a Europa, la votació sobre aquest afer ja s'ha hagut de suspendre en saber-se que no hi havia la unanimitat necessària per ser aprovat. Suècia i Finlàndia, ves a saber per què, hi estaven en contra. No era França que, al saber que no s'aprovaria, no li va caler fer el paperet davant els de la Catalunya del Nord. El català a la UE haurà d'esperar i ves a saber fins quan. En aquest assumpte la joia no és completa. Encara que, per a mi, la joia no serà completa fins que el català no es parli amb normalitat als patis de les escoles, a les botigues i a la societat catalana en general. Depèn de nosaltres, de tots nosaltres.

Ens queden alguns temes importants, com el de la investidura del president del *gobierno*. El cap de l'Estat, el Borbó Felipe VI, amb l'excusa de ser el partit més votat, ha encarregat la

formació de *gobierno* al cap de llista del PP, Alberto Núñez Feijóo, home que té fama de baix nivell cultural. Però, és clar, el màxim valedor de l'"A por ellos" havia de donar visibilitat a la dreta. Ja veurem... el dia 29 sortirem de dubtes sobre si ell serà o no el pròxim cap del *gobierno*. Si és que no, llavors el monarca no tindrà més remei que encarregar la formació de govern al cap de llista del PSOE, segon en nombre de vots però, aparentment, amb més probabilitats d'obtenir el suport suficient per arribar a la majoria; sinó, noves eleccions que se'n podrien anar al 14 de gener de 2014. He dit "aparentment" perquè la cosa no està tan clara com alguns es pensen.

Resulta que per a investir el nou president tenen la clau els partits independentistes catalans. L'independentisme català, que sempre ha estat blasmat per la dreta i l'esquerra espanyola, ara s'han d'empassar el gripau perquè tenim la paella pel mànec. Teòricament, l'independentisme posa dues condicions per a la investidura: l'amnistia i l'autodeterminació. Com que ERC té antecedents de cedir davant del PSOE, qui resulta decisiu és Junts i qui mana a Junts és el president exiliat Carles Puigdemont i aquest és un gripau molt difícil de digerir per Pedro Sánchez i els seus, que no paraven de dir que Puigdemont havia de *venir a España i presentarse delante la justicia*. Ara d'això no se'n sent ni a parlar. Silenci sepulcral i negociacions discretes. Per Sumar, que ves a saber si feia de corretja d'algú altre, negociacions no tan discretes perquè la seva líder i **vicepresidenta** en funcions del **gobierno**, Yolanda Díaz, va anar a veure el president Puigdemont (*fugado de la justicia espanyola*) a Waterloo, no crec pas que per convèncer-lo de presentar-se davant la justícia espanyola, sinó per qüestions òbvies que jo no goso de tractar d'endevinar però que a l'amable lector també li deuen passar pel cap. Potser ara no hi ha clavegueres però sí túnels ben ventilats i nets. Ho sabrem algun dia? El que és ben cert és que Puigdemont està esbandint d'aquest espai negociador algunes figuretes com: Junqueras, Feijóo,

Illa, Iceta i, fins i tot, alguns de Junts.

El tema de l'amnistia, que alguns donen per fet, em sembla que no ho és tant. I no pel que vomiten alguns barons del PSOE com González i Guerra i altres del PP, o com un tal Aznar, que només han dit barbaritats pròpies d'uns cadàvers polítics coberts de merda i de calç viva. Iaiets! Quan un es jubila el primer que ha de fer és no fer nosa als seus propis suposats correligionaris. Encara que a Feijóo potser ja li sembla bé el que vomita Aznar. No pel que diuen aquests *hermanos de la muerte* no es pot donar per fet el tema de l'amnistia, que els independentistes en demanen el pagament per avançat, sinó per un munt de dificultats intrínseques. El que sí podria donar una empenta a l'amnistia és el fet que la demanda presentada al Tribunal Europeu dels Drets Humans, TEDH, pels jutjats i empresonats pel procés al *Tribunal Supremo Español* contra l'actuació d'aquest tribunal, sembla que podria tirar endavant a jutjar per les primeres mesures preses pel dit TEDH. Si finalment el TEDH condemnés l'Estat espanyol, li suposaria una clatellada fortíssima en comparació a les que ja ha rebut per part dels tribunals de Bèlgica, Alemanya o Itàlia. Si, en canvi, les *Cortes Españolas* aprovessin l'amnistia, reconeixerien que el judici i les sentències als nou processats i condemnats no tenien raó de ser i ja no caldria que el TEDH es pronunciés. La vergonya hi seria de totes maneres i un dia o altre hi serà.

Ens queda el plat més fort, l'autodeterminació. En realitat l'autodeterminació la vam exercir el 1r d'octubre del 2017 i tenim el dret d'optar per la via unilateral. Només caldria recuperar la declaració d'independència que el president Puigdemont va fer al Parlament de Catalunya i que en 50 minuts va suspendre provisionalment. Els membres del *gobierno más progressista de la història*, fins i tot els de Sumar, ens estan demanant que si volem ser bons minyons i "parlar" d'autodeterminació renunciem a la via unilateral; potser és que ells la consideren tan legítima com molts de nosaltres, i

que ho és com qualsevol altre via que no sigui la violenta. Ara, però, sembla que els negociadors independentistes tornen a posar l'exercici de l'autodeterminació com a condició per a la investidura de Pedro Sánchez i que hauria de ser amb un referèndum acordat amb l'Estat. Jo això ho veig molt difícil, difícil d'acceptar pel mateix Pedro Sánchez. No sé què en penseu vosaltres... Llavors, què està negociant Puigdemont? Aquests túnels tan nets que corren des de la Moncloa, o Ferraz, fins a Waterloo que no ens els embrutin. President Puigdemont, si us plau! No sé, no ho tinc clar del tot, però si les coses anessin com han d'anar veig una repetició d'eleccions per al 14 de gener del 2024. Que soc un radical? Doncs, per Catalunya, sí!

Amb tot plegat, el Parlament de Catalunya paralitzat. Quants projectes de llei han entrat i s'han debatut al Parlament des de que Junts va sortir del govern? Continuen les vergonyoses picabaralles entre aquests i ERC; els de la CUP mirant-s'ho i els demès fent-ne llenya. Ara que necessitem més que mai la unitat dels partits independentistes, encara hi ha desunió, malgrat que tots dos la reclamin de cara la galeria. La unitat, el poble la reclama cada 11 de setembre i la reclamarà en els actes i manifestacions del pròxim 1r d'octubre. Però els polítics no escolten el poble. Calen recanvis a fons.

Per acabar, una de positiva i exemplar. Les noies del Barça i també les de la selecció espanyola que, com en totes les disciplines esportives compten amb un gruix notable de catalanes, han demostrat tenir més força que els masculins per plantar-se i exigir una renovació, neteja a fons de la *Federación Española de Fútbol*. I no em vull allargar més en aquest tema que dona molt de si. El que han fet aquestes noies cal que ho fem els independentistes amb els nostres partits de referència. Ho volem tot, sí!

Que la tardor ens inspire perquè l'hivern ens sigui més propici. M'explico?